

† LATEN WIJ BIDDEN VOOR DE ZIELERUST

van Meijuffer

MARIA VANDENBROUCKE

dochter van wijlen

Heer Theofiel en Mevrouw Flavie MORJEAN

geboren te Waarmaarde de 15 november 1891 en godvruchtig in de Heer ontslapen in het Rustoord te Kachtem de 20 juni 1966, bediend met de Heilige Sacramenten der zieken.

Lid van alle godvruchtige genootschappen.

Eenvoud en liefde tekenden haar stille persoonlijkheid. Aldus was zij de levende getuigenis van God, die liefde is. Gesproten uit een gezin van zestien kinderen, waar vader vroeg overleed, heeft zij de zorg overgenomen over moeder die lange tijd ziek was en na haar dood was zij als 't ware de moeder van haar broers en zusters. Haar geheim was haar liefde en er kwam geen einde aan. Vijftien jaar droeg zij als een beste moeder de zorg over de kinderen van haar beide broers die in Congo waren... zij was het beeld van Gods hart, van Hem die altijd klaar staat voor de mens, dag en nacht bereid om te dienen, om te geven... om te luisteren.

In kleine dingen was zij groot : die haar kenden kwamen steeds onder de indruk van de eenvoud die haar grootheid was en die haar wilden loven, wees zij bescheiden af met de woorden dat zij zo klein, zo nietig was ! Daarom durfde zij alles van God verwachten : in liefde wist zij te aanvaarden wat Hij van haar heeft gewild. Veel heeft zij geleden, maar ze zweeg om anderen geen zeer te doen. Zonder enige klacht en op bewonderenswaardige wijze

heeft zij haar langdurige ziekte gedragen... moedig en sterk. Zij wilde niet voor « groot » uitgaan en daarom was zij oprecht : God is Waarheid en zij getuigde. God is leven en zij leefde in en door en voor Hem... totaal en onverdeeld. Maria begreep dat voor wie de verdoken heldhaftigheid zoekt, elke dag een nieuwe verzoeking is en elke dag een nieuwe genade betekent.

Zij heeft geleefd naar het levensprogramma door St.-Paulus reeds getekend :

De liefde kent geen ongeduld,
zij is met minzaamheid vervuld.

Zij kent geen afgunst en geen haat,
zij is pronkzuchtig, noch verwaand.

Zij kwetst haar evenmensen niet
en zij zoekt ook zichzelf niet.

Zij voedt zich niet met bitterheid,
maar al het kwade scheldt zij kwijt.

Zij zoekt in onrecht geen vermaak,
maar in de waarheid vindt zij smaak.

Zij dekt en zij gelooft het al.

Zij hoopt en zij verdraagt het al.

De liefde zal niet ondergaan,
profeten hebben afgedaan,
en taal en kennis kent zijn tijd,
maar liefde blijft in eeuwigheid ! (1 Kor. 13.)

Dierbare broers, zusters en familie, als geestelijk testament geef ik U de woorden mee van moeder zaliger gedachtenis : leeft in vrede met elkaar als vrucht van uw liefde tot elkaar ! Dank ! Bidt voor mij, gij vooral mijn beide zusters aan de Heer gewijd.

Eerwaarde Zusters, dank om uw engelengeduld, om uw goedheid, om uw trouw en minzaamheid. De families VANDENBROUCKE en MORJEAN,

DANKEN U.